

γάγγραινα

γάγγραινα, η, ουσ. [<αρχ. γάγγραινα <γράφω (= ροκανίζω)], η γάγγραινα. **1.** έντονο ψυχικό βάρος, έντονη ψυχική ενόχληση: «έχει τη γάγγραινα εδώ και χρόνια, που δεν μπορεί να βολέψει κάπου το γιο του». **2.** κατάσταση που φθείρει αργά και σταθερά : «η γάγγραινα των ναρκωτικών». **3α.** η ακατάσχετη φλυαρία: «αμάν, ρε παιδάκι μου, σταμάτα επιτέλους αυτή τη γάγγραινα!». **β.** άνθρωπος που συνηθίζει να φλυαρεί ακατάσχετα: «είναι μια γάγγραινα, που, άμα αρχίσει να μιλάει, δε σταματάει με τίποτα».

- *γίνομαι γάγγραινα*, γίνομαι αφόρητα φορτικός, αφόρητα ενοχλητικός σε κάποιον, μέχρι να του αποσπάσω κάποιο όφελος: «μου 'γινε γάγγραινα, μέχρι να του δώσω τα δανεικά, ώσπου του τα 'δωσα κι ησύχασα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας